

DUMITRIOS

nr.22 – aprilie 2013

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poșta

www.sfantuldumitruposta.ro

CVANTUL SĂPTĂMÂNII

Fragili, urcând pe scara fericirii

pr. paroh Mihai Gojgar

În duminica a IV-a din Postul Paștelui se citesc, în cadrul Sfintei Liturghii, două pericope evanghelice, Marcu, IX, 17-32 și Matei, IV, 25, V, 1-12. Ziua este cunoscută ca *Duminica Sfântului Ioan Scărarul*, modelul și îndemnul marelui părinte sinait din secolul VII, *Scara dumnezeiescului urcuș* (opera sa de referință), fiind o pildă pentru ascensiunea noastră către Dumnezeu în perioada Postului Mare, dar și în restul vieții noastre. Cu trei săptămâni înainte de praznicul Învierii Domnului, imaginea treptelor domină această duminică și ne îmbie la o serie de întrebări legate de urcuș sau...coborâre, în orice caz, la dinamismul și forfota pelerinilor pe scara vieții duhovnicești. Spuneam mai devreme că este o duminică în care ascultăm două fragmente scripturistice și, în plus, se face și pomenirea Sfântului Ioan Scărarul. Există o legătură între cele trei modele propuse de Biserică, o legătură ce derivă din unitatea cultului, a Sfintei Scripturi, a Sfintei Tradiții. Este nu doar clar, ci și *de așteptat* ca mesajul Bisericii, indiferent cum este el exprimat, dincolo de propovăduitor, mai mult decât orice diferențiere ce ține de timp sau spațiu, să fie unul care trimite *spre* Dumnezeu. Astăzi avem trei idei forță: fragilitatea credinței, chemarea la fericire și scara. Luată exact în această ordine, putem vedea, în infinite chipuri, oglinda vieților noastre. Nu suntem noi cei care alergăm spre Dumnezeu cu felurile noastre jalbe, desfăcând în fața tronului ceresc tolba nenorocirilor care ne chinuie zilnic? Nu suntem noi cei care, înainte de a ajunge la Biserică, încercăm și în alte părți vindecare, îmbogățire, liniște etc., apelând în ultimă instanță și la mila Celui de Sus, așa cum și părintele bietului copil apelase la vraci, medici și apostoli (Marcu IX, 18)? Și nu ne strigăm în fața icoanei credința noastră, udând cu amarul nostru chipurile mângâietoare ce ne ascultă? Atunci, ne asemănăm nefericitului tată al tânărului demonizat (Marcu IX, 17-32). Și nu țintim noi spre fericire? Nu ne asemănăm cu acele mulțimi care „mergeau după El, din Galileea, din Decapole, din Ierusalim, din Iudeea și de dincolo de Iordan” (Matei IV, 25), căutând, fiecare în parte, „rezolvarea” suferinței personale?

Ajunși în fața Tămăduitorului nostru ni se spune că fericirea se construiește aici pe pământ, în relația cu

ceilalți, având ca *materiale de edificare* milostenia, bunătatea, delicatețea, răbdarea și, mai ales, smerenia. Nu reușim să le facem pe toate, ne mai încearcă mândria, mai uităm să ne plângem păcatele, suntem aspri cu cei din jur, nu-l credem pe cel ce suferă de lipsuri, adică ridicăm un lăcaș, hai să-i spunem o chilie...sau palat, cine poate ști?, dar care, indiscutabil, are fisurile sale. Nu suntem perfecți, nu suntem imaculați, deși în scaunul spovedaniei ne mai găsim să zicem uneori „nu am făcut rău nimănui”. Cu alte cuvinte, suntem pe diferite trepte, niciodată doi pe aceeași, toți străduindu-ne (sau nu) să urcăm cât mai aproape de vârful scării, să nu-L „obligăm” pe Dumnezeu să Se coboare prea mult spre nevrednicia noastră și să întindă brațul Său părintesc pentru a ne ridica la Cer. Este foarte important să știm că nu doar mântuirea se obține „cu pasul”, treptat, cu sudoare, cu dorință manifestată prin efort. Orice deziderat devine realitate doar dacă este unul binecuvântat de duhovnic, este asumat ca vocație și pregătit cu rostuire. Nu peste noapte, nu printr-un act magic, fără a „forța” minunea, ci mai degrabă cu tărie și conștiinciozitate. Zâmbetul este brăzdat cu lacrimi amare uscate.

ÎNTÂLNIREA MEA CU SFÂNTUL IERARH ANTIPA AL PERGAMULUI

Cătălina Popa

Cine este Sfântul Ierarh Antipa al Pergamului? Nu știu, nu am auzit niciodată. Acesta era răspunsul meu, dacă eram întrebată acum câțiva ani. Astăzi, pot spune că Sfântul Ierarh Antipa este un Sfânt drag care îmi aduce bucurie și cu care mă întâlnesc în locuri neașteptate. Prima întâlnire a fost cu ocazia unui proiect desfășurat în Turcia, orașul Bergama (fost Pergam). Înainte de începerea proiectului, am aflat că acolo există ruinele bisericii din Pergam, pomenită în Apocalipsa Sfântul Ioan Teologul. O prietenă a participat la prima întâlnire a proiectului. Ajunsă în Bergama, a încercat să găsească biserica, numită Biserica Roșie. Degeaba, nimeni nu știa să îi spună unde este. Cu o zi înainte de plecare, a aflat de la angajatul unui magazin că biserica pe care o caută se află chiar în fața ei, pe cealaltă parte a străzii. A fost o minune! Angajatul i-a spus și de Sfântul Ierarh Antipa, care este pomenit cu numele în Apocalipsă. Deși angajatul era musulman știa tradiția locală, în care se spune că Sfântul Ierarh Antipa a fost un preot păgân și că la întâlnirea cu Sfântul Apostol Ioan a devenit creștin, a fost primul Episcop al Bisericii din

Pergam și a fost omorât pentru credință. La întoarcere, prietena mea a povestit cele întâmplate. De la ea am auzit de Sfântul Ierarh Antipa și mi-am dorit să pot ajunge acolo. La câteva săptămâni, am vizitat Biserica Roșie. Deși este o ruină, biserica m-a impresionat. Acolo am simțit ce înseamnă puterea trăită a credinței și cât de mare este Sfântul Ierarh Antipa. Pergamul a fost un puternic centru păgân. Doar o credință puternică te poate face să devii creștin și episcop într-un asemenea loc și să nu dai înapoi în fața morții. De aceea îmi este drag Sfântul Antipa, pentru că a avut puterea să trăiască credința până la moarte. L-am descoperit apoi pe Sfântul Ierarh Antipa în București, la Biserica Sfântul Dumitru – Poștă. Nefiind din București, am vizitat cu o persoană dragă Centrul Vechi. Dumnezeu a rânduit să intrăm în această biserică. Mare a fost uimirea să descopăr că undeva în România există moaștele Sfântului Ierarh Antipa. Mi-am dorit să revin la Biserica Sfântul Dumitru. Și îmi doresc ca bucuria întâlnirii mele cu Sfântul Antipa să fie trăită de cât mai multe persoane.

PERGAM, CETATEA SFÂNTULUI ANTIPA

În nord-vestul Asiei Mici, pe o înălțime golașă, la 25 km de țărmul Mării Egee se află un oraș mort. Ruinele ce pot fi văzute și astăzi sunt urmele unei înfloritoare civilizații antice, mediteraneene, orașul Pergam. Rămășițele antichității se află la NV de modernul oraș Bergama. Situat între Troia și Efes, strălucitorul Pergam a parcurs secole de civilizație: elenistică, romană, bizantină. Apogeul dezvoltării sale a fost atins în timpul dinastiei Attalizilor când devine capitala regatului.

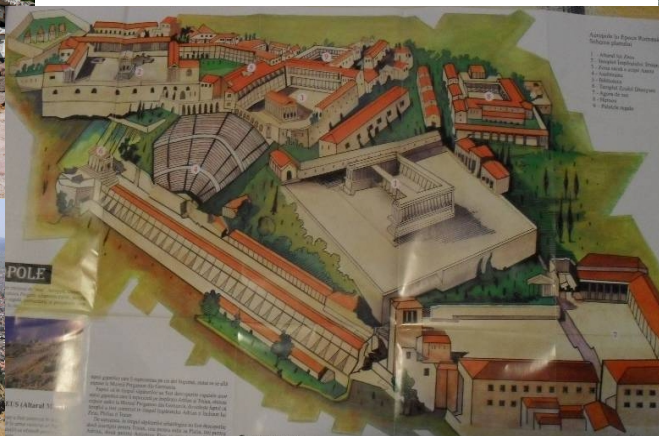
Din punct de vedere istoric, Pergamul este un tezaur de vestigii, unele dintre acestea fiind descoperite, altele rămânând ascunse. A fost o metropolă culturală, un centru al științelor și învățământului. O pleiadă de oameni de știință și cultură, sculptori, arhitecți, au format renumita școală de la Pergam. Pergamul a rămas celebru și prin inventarea unui alt soi de hârtie, din piele de capră, numit pergament. Pentru a mai stopa avântul Bibliotecii din Pergam care se ambiționa să ajungă din urmă celebra Bibliotecă din Alexandria, egiptenii nu au mai vândut papirus. Nevoia să înlocuiască papirusul, ei au găsit un nou suport pentru scriere, care s-a numit pergament.

Soarta cărților are uneori o încărcătură ironică: atunci când orașul a intrat sub stăpânirea Romei, toate manuscrisele din Biblioteca Pergamului au fost duse la Alexandria, fiind dăruite Cleopatrei de iubitul său, Marc Antoniu. Așa se face că în incendiul care avea să distrugă Biblioteca din Alexandria au ars, laolaltă, atât papirusurile egiptene, cât și pergamentele... Pergamului. Cele două biblioteci rivale ale Antichității au pierit aprinse de la aceeași scânteie.

În epoca primară a Bisericii, comunitatea din Pergam era un important centru creștin. Așa se explică și faptul că ea se numără printre cele șapte biserici ale Apocalipsei. Centrul cultului local era Biserica Roșie. Aceasta fusese un templu închinat lui Serapis, dar a fost transformată în sec. V în biserică bizantină. Basilica Roșie, fostul Serapion, a fost construit în secolul II d.Hr, în vremea împăratului roman Adrian. Era construit din cărămidă roșie și dedicat zeului egiptean Serapis. Biserica a fost distrusă de arabi în anul 717 d.Chr. și apoi spre sfârșitul secolului VIII, o micuță biserică a fost construită în interiorul său. Istoria a făcut ca astăzi, într-unul din turnurile sale, să se afle o mică moschee.

CEȚATEA PERGAM

INVITAȚIE LA MEDIC

pr. paroh Mihai Gojgar

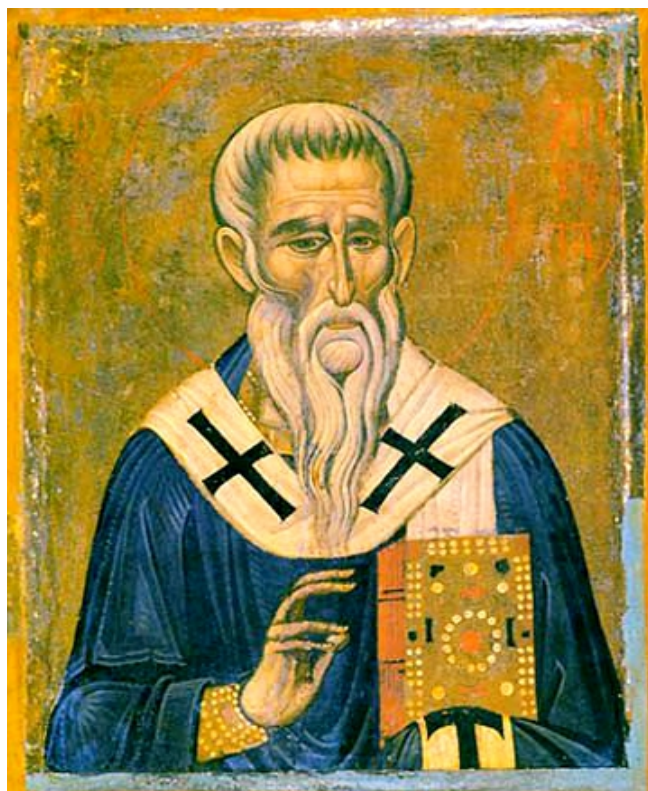
Jumătate din adulții români suferă de sensibilitate dentară, afecțiune ce poate conduce la pierderea dinților. Afecțiunile gingiilor și cariile pot contribui la apariția diabetului, a problemelor respiratorii și chiar a bolilor cardiovasculare.

Câți mergem la stomatolog? Nu dăm cifre, dar spunem că suntem printre codașii Europei la consultații de specialitate. De ce nu mergem? Preț mare, dantura falsă și...părerea că nu e nimic grav. Prin "grav" înțelegându-se dureri înfiorătoare acute. Ar urma o reclamă în mod firesc, nu? "Vă recomandăm doctorul

...sau "cabinetul din strada...". Ei bine, chiar asta o să facem. Pe strada Franceză nr. 1, se află cel mai bun, cel mai smerit și cel mai eficient medic stomatolog. Costuri: încredere și bucuria întâlnirii cu Dumnezeu. Numele medicului: Sf. Antipa al Pergamului.

Moaștele sale sunt făcătoare de minuni, iar episcopul Pergamului este recunoscut ca ocrotitor al celor cu probleme dentare. După o așa reclamă, ar trebui ca smeritul martir pomenit în Apocalipsa Noului Testament să fie asaltat de pacienți. Noi, nevrednicii slujitori, îi așteptăm cu dorința de a fi împreună.

ROGĂCIUNEA CELUI SLĂBIT DE DURERILE DINȚILOR - CĂTRE PREASLĂVITUL MUCENIC ANTIPA

O preaslăvite mucenice Antipa, grabnic ajutor al creștinilor în durerile lor! Cred cu tot cugetul și sufletul meu că ai primit de la Dumnezeu darul tămăduirii celor bolnavi și al întăririi celor neputincioși. Pentru aceasta, către tine, ca la un doctor tămăduitor, alerg acum eu, neputinciosul și sărutând cinstitul tău chip, mă rog ție prin ale tale stăruințe să ceri de la Cerescul Împărat tămăduire mie, celui slăbit de durerile dinților. Deși nu sunt vrednic de al tău ajutor părinte, învrednicește-mă de a ta apărare, tu care te-ai asemănat Domnului în iubirea de oameni și prin întoarcerea mea de la lucrurile de rușine la viața curată vindecă-mă cu desăvârșire prin harul care l-ai câștigat, toate durerile și rănilor sufletului și ale trupului meu. Dăruiește-mi sănătate trupului și mântuire sufletului meu iar întru toate bună sporire ca trăind în pace liniște și bună cucernicie să mă învrednicesc a slăvi împreună cu toți sfinții numele cel prea Sfânt al Tatălui, Fiului, și Duhului Sfânt.

DENIILE DIN SĂPTĂMÎNA A V-A DIN POST

diac. Bogdan Bădiță

Deniile sunt slujbe speciale care se săvârșesc numai în timpul Postului Mare. Acestea sunt Utreniile care nu se mai oficiază dimineața, ci în ajunul zilei, seara. În săptămâna a v-a a Postului Paștilor, Biserica a rânduit două Denii. Miercuri seară se săvârșește Denia în cadrul căreia se citește în totalitate Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul, iar vineri seară, Denia Acatistului Bunei Vestiri. Canonul de pocăință alcătuit de Sfântul Andrei Criteanul a fost citit fragmentat în primele patru zile ale Postului Mare, la slujba Pavcerniței Mari. Acum este adunat și citit integral, pentru a aminti credincioșilor de chipurile dreptilor și sfinților care s-au înălțat la Dumnezeu prin pocăință și smerenie. Canonul vorbește de pocăință, de întoarcere, de lacrimi, de aceea a fost numit de teologul Olivier Clément *Cântecul lacrimilor*. Pedagogia duhovnicească a canonului arată că oamenii trebuie să se asemene sfinților care s-au pocăit. Pocăința și smerenia sunt căi universale valabile în toată istoria umană, arme cu care se biruie păcatul, firea omului neputincioasă este însănătoșită, iar ispititorul diavol alungat. Este un canon inspirat, foarte frumos, în care ne regăsim fiecare dintre noi, iar cuvintele folosite sunt ale unui om al lui Dumnezeu, care a fost pătruns de acest duh al pocăinței și de dorința întoarcerii. Sfântul Andrei Criteanul a fost un om smerit și care a iubit pocăința și a căutat-o, și a întocmit acest canon dorind să călăuzească pe fiii lui duhovnicești.

Denia Acatistului Bunei Vestiri, adică Utrenia de sâmbătă, care se face vineri seara, are în componența ei, pe lângă cântările specifice Utreniei, și Acatistul Bunei Vestiri, citit de regulă în două stări. Când în biserică se oficiază seara și Sfânta Liturghie a Darurilor înainte sfințite, aceasta se face înainte de Denia Acatistului. Aceste slujbe sunt foarte frumoase și au însemnătatea și rolul lor în Postul Mare, fiind o adevărată terapie duhovnicească pentru suflet și trup. Biserica Sfântului Dumitru din Centrul Vechi vă așteaptă cu drag, ospitalitate și liniște. Vineri, 19 aprilie, începând cu ora 18.

Vă invităm să urmăriți activitatea Bisericii Sf. Dumitru – Poștă pe site-ul:

<http://sfantuldumitruposta.ro>

Ne-am bucura să ne trimiteți păreri, idei și răspunsuri, accesând paginile:

Predici / Oameni / Ce-i de făcut / Cum poți ajuta

**Programul serilor catehetice
aprilie 2013**

De asemenea, pe site veți putea găsi toate numerele din "Dimitrios" în variantă digitală, rezumatele serilor catehetice și multe altele. Vă așteptăm cu nerăbdare!

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

08. 04. 2013

Despre Aghiasmă. Tradiții și obiceiuri legate de sfințirea apei.

Cap. 2 din Evanghelia de la Marcu

15. 04. 2013

Sfârșitul omului. Frica de moarte.

Cap. 3 din Evanghelia de la Marcu

22. 04. 2013

Acatiste și paraclise. Pregătiri de Paști.

Cap. 4 din Evanghelia de la Marcu

Pentru a primi varianta originală a revistei "Dimitrios" trimiteți un mail la adresa revista.dimitrios@yahoo.com cu titlul "ABONARE"

Oricine este dornic să scrie și să contribuie cu articole pentru revista "Dimitrios" este binevenit! Dacă aveți gânduri și idei pe care le considerați potrivite pentru a apărea în "Dimitrios" înșirați-le într-un articol de 300-400 de cuvinte și trimiteți-l la adresa revista.dimitrios@yahoo.com. În cel mai scurt timp posibil vă vom anunța dacă este potrivit și în ce număr urmează să fie publicat! Bine primite vor fi toate cuvintele menite să ne îndrepte, mângâie, sfătuiască, laude, critice. Vă mulțumim!

**Biserica
Sf. Dumitru – Poștă**

**Str. Franceză Nr.1
Sector 3, București
0727 394 631**

Program liturgic

Duminică	8.30 – Utrenia și Sf. Liturghie
Luni	18.00 – Program de spovedanie 19.00 – Seară Catehetică
Miercuri	18.00 – Sfânta taină a Maslului
Vineri	18.00 – Sfânta Liturghie a Darurilor mai înainte Sfințite (se oficiază doar în Postul Paștelui)
Sâmbătă	10.00 - Parastas